

خداوند لشکرها

ویلیام بوکستین

"کودکان از آن اویند؛ آنها ضعیف‌اند، اما او قوی است." تقریباً تمام آنچه که نیاز داریم تا در مورد زندگی روحانی بدانیم، در این جمله‌ی کوچک جای گرفته است. ایمان‌دارانی که از لحاظ جسمی شکننده و از نظر روحانی ناتوانند، متعلق به کسی هستند که قدرتمند است. دشمنان ما - شیطان، دنیا، و خود ما - با خداوند قادر مطلق، قابل مقایسه نیستند (مکاشفه ۱۸: ۸).

همین اندیشه‌ها در عبارتی حتی کوتاه‌تر که تقریباً ۲۵۰ بار در کتاب مقدس یافت می‌شود، نهفته است: *یَهُوه صبايوت* که معمولاً به عنوان "خداوند لشکرها" ترجمه می‌شود.

مشکل اینجاست که ممکن است این عنوان خداوند را به دلیل اینکه ترجمه انگلیسی آن، شکوه و عظمت اصل عبری را منعکس نمی‌کند، نادیده بگیریم. برای ما، "لشکر" می‌تواند به معنی "انبوهی" باشد یا کسی را توصیف کند که میزبان برنامه‌ای است. اما در زبان عبری، "لشکر" بسیار باشکوه‌تر است.

طیف معنایی این اصطلاح، سه حقیقت بسیار قدرتمند درباره خدای ما را آشکار می‌سازد.

۱. *خداوند لشکرها، خدای ارتش‌هاست.* این عنوان الهی به طور منظم در صحنه‌های نبرد به چشم می‌خورد. داوود به تنهایی فلسطینیان مهاجم را بیرون نراند؛ "خداوند لشکرها" پیروزی را اعطا کرد (دوم سموئیل ۵: ۱۰؛ ۶: ۲). "پادشاه جلال" همان "خداوند قدرتمند و توانا، خداوند قدرتمند در جنگ... خداوند لشکرها" است (مزامیر ۲۴: ۸، ۱۰). خدا جنگجویی است که لشکرهای آسمانی را علیه دشمنان بسیار ستیزه جوی ما فرماندهی می‌کند.

۲. *خداوند لشکرها، خدای فرشتگان است.* فرشتگانی که خداوند پر جلال را احاطه کرده‌اند، به یکدیگر اعلام می‌دارند: «قُدوس قُدوس قُدوس، یَهُوه صبايوت، تمامی زمین از جلال او مملو است!» (اشعیا ۶: ۳). فرشتگان هنگام بازگشت عیسی مسیح به زمین با جلال پدر، او را همراهی خواهند کرد (متی ۱۶: ۲۷). در این میان، آن‌ها روح‌های خدمت‌گزار هستند که خدا برای کمک به فرزندان خود می‌فرستد (عبرانیان ۱: ۱۴).

۳. *خداوند لشکرها، خدای قادر مطلق است.* ترجمه‌ی یونانی عهد عتیق، بر قدرت *یَهُوه صبايوت*، قادر مطلق تأکید می‌کند. در مقابل خدایان دروغین که «نمی‌توانند سخن بگویند» (ارمیا ۱۰: ۵)، هنگامی که خداوند لشکرها «آواز خود را داد، پس جهان گداخته گردید» (مزامیر ۴۶: ۶؛ ارمیا ۱۰: ۱۳ را ببینید). همچنین خدای قادر مطلق «نصیب یعقوب است... و اسرائیل عصای میراث وی است و اسم او خداوند لشکرها می‌باشد.» (ارمیا ۱۰: ۱۶).

هرمان باوینک، خداوند لشکرها را «پادشاهی که در کمال جلال خویش است، و توسط لشکرهای منظم فرشتگان احاطه شده، و تمام جهان را به عنوان قادر مطلق اداره می‌کند، و در معبد خود، احترام و تحسین تمامی مخلوقاتش را دریافت می‌دارد» می‌نامد.

نام «خداوند لشکرها» به ما یادآوری می‌کند که خداوند به چندین روش از قوم محبوب خود مراقبت می‌کند.

۱. خداوند لشکرها، برگزیدگان را حفظ می‌کند. نجات هرگز «... به اراده یا کوشش انسان وابسته نیست» (رومیان ۹: ۱۶)، بلکه به رحمت خداوند لشکرها بستگی دارد، که بقیتی را باقی گذاشته است (اشعیا ۱: ۹؛ رومیان ۹: ۲۹). مارتین لوتر، با الهام از مزمور ۴۶، این عنوان را برای عیسی به کار برده است. با وجود کوشش‌های ناکام ما، خدا چه کسی را برای همراهی با ما انتخاب کرد؟ «عیسی مسیح، اوست، خداوند صباوت نام اوست، که از ازل تا ابد همان است، و باید نبرد را او ببرد.»

۲. خداوند لشکرها، با بی‌عدالتی مخالف است. باور داشته باشید که فریادهای قربانیان درمانده همیشه به «گوش خداوند لشکرها» می‌رسد (یعقوب ۵: ۴). ستمگران سعی می‌کنند در خفا گناه کنند، اما نمی‌توانند خداوند لشکرها را فریب دهند و او به تمام جنایات رسیدگی خواهد کرد. تلاش برای انتقام جویی بیهوده است - خدا انتقام خواهد گرفت (رومیان ۱۲: ۱۹).

۳. خداوند لشکرها، صلح برقرار می‌کند. تاریخ جهان حکایت از جنگ‌های بی‌پایان است. هیچ رهبری جز خداوند لشکرها نمی‌تواند فرماندهی یک صلح دائمی را بر عهده بگیرد. «او جنگ‌ها را تا اقصای جهان تسکین می‌دهد» (مزامیر ۴۶: ۹). خدا هم اکنون به ایمان‌داران، صلح واقعی را به عنوان برکت عطا می‌کند و به ما می‌آموزد که منتظر روزی باشیم که این سرود به طور کامل محقق شود: «خدا سخن می‌گوید و همه جا صلح است، جنگ میان ملت‌ها پایان می‌یابد؛ خداوند لشکرها نزدیک است.»

ما باید جنگ نیکوی ایمان را بجنگیم (اول تیموتائوس ۶: ۱۲). اما گاهی اوقات می‌گریزیم (اعمال رسولان ۱۵: ۳۸)، از سلاح‌های نادرست استفاده می‌کنیم (دوم قرنتیان ۱۰: ۴)، یا چنان مشت می‌زنیم که گویی به هوا می‌کوبیم (اول قرنتیان ۹: ۲۶). خداوند لشکرها، جنگجویی است که ما به او نیاز داریم تا در کنارمان باشد. پس آن سرود قدیمی برای هر کسی است که می‌داند کوچک است، اما باور دارد که خدا بزرگ است. «عیسی مرا دوست دارد، هنوز هم مرا دوست دارد، هر چند که بسیار ضعیف و بیمارم؛ از عرش درخشان خود در بلندی‌ها، می‌آید تا بر من نظارت کند، جایی که دراز کشیده‌ام». خداوند لشکرها نظاره‌گر است. او می‌شنود. او می‌داند. و او عمل می‌کند. هر چه که باشد، «خداوند لشکرها با ماست؛ خدای یعقوب قلعه‌ی بلند ماست» (مزامیر ۴۶: ۷).

این مقاله در مجله تبیل‌تاک منتشر شده است.

کشیش ویلیام بوکستین، کشیش کلیسای مشارکت عمانوئیل در کالامازو، میشیگان است. او نویسنده یا نویسنده‌ی مشترک بسیاری از کتاب‌ها، از جمله «آینده‌ی همه چیز»، «جلال فیض»، و «تمجید و لذت بردن از خدا: ۵۲ مراقبه از طریق پرسش و پاسخ‌های کوتاه وست‌مینستر».